

Nr 171.

Av herrar **Björling** och **Holmström**, om viss ändring av bestämmelserna rörande ekiperingshjälp till officerare och underofficerare med vederlikar.

I samband med godkännandet av 1927 års avlöningsreglemente för officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare m. fl. vid försvarsväsendet medgav även riksdagen nämnda år, att ekiperingshjälp om 500 kronor till officer och 450 kronor till underofficer skulle utgå vid första anställning till officer, underofficer och vederlike, som är skyldig att i tjänsten bära uniform. (Proposition nr 7/1927, statsutskottets utlåtande nr 17/1927 och riksdagens skrivelse nr 55/1927).

Genom kungl. brev den 4 november 1927 utfärdades därefter närmare bestämmelser rörande villkoren för uppbärandet av ekiperingsbidraget, varvid bland annat föreskrevs, att ekiperingshjälpen skall utgå först i och med att anställning i med lön (arvode) på stat förenad beställning (befattning) vid försvarsväsendet tillträdde. Nyutnämnda surnummerära fänrikar samt sergeanter, utnämnda i regemente (kår), berättigades sålunda ej till erhållande av ekiperingshjälpen förr än i samband med tillträdet av lön i respektive beställning, ehuru de med officers- respektive underofficersekiperingen följande utgifterna måste bestridas vid första utnämningen. Efter gjord framställning har emellertid Kungl. Maj:t sedermera genom brev den 17 februari 1928 samt den 28 oktober 1932 förordnat, att ekiperingshjälp även må utgå till nyutnämnda officerare vid deras första anställning, även om denna ej är förenad med tillträde av lön i beställningen.

Härigenom hava emellertid villkoren för att komma i åtnjutande av ekiperingshjälpen blivit olika för olika personalkategorier, vilket ej torde hava varit avsett när ekiperingshjälpen beviljades av riksdagen. Under det att en surnummerär fänrik erhåller ekiperingshjälpen vid sin första officersutnämning, då den givetvis också bäst behöves, så kan en i regemente (kår) etc., utnämnd sergeant eller underofficer av 2. graden ej utbekomma sin ekiperingshjälp förrän vid utnämningen på stat, vilken under nuvarande försämrade befodringsförhållanden kan låta vänta på sig i många år. Det med ekiperingshjälpen ursprungligen avsedda ändamålet, att utgöra ett välbehövt ekonomiskt stöd vid den första ekiperingen till underofficer, kan därigenom ej fyllas. För underofficerarnas del leder detta till anlitaandet av kredit- och avbetalningsköp vid denna första ekipering, med därav följande

dyrare anskaffningspris än vid kontantköp. Det vore därför till avsevärd fördel ekonomiskt sett, om även underofficer kunde, i likhet med officer, bekomma ekiperingshjälpen vid sin första utnämning till underofficer, oavsett huruvida denna är förenad med tillträde av lön eller ej.

I avgivet yttrande den 6 oktober 1932 över framställningen rörande ekiperingshjälpens utbetalande till fänrikar vid deras första utnämning har lönenämnden med tillstyrkande av den gjorda framställningen bland annat anfört, att det ur statens synpunkt syntes skäligen betydelselöst om en nyutnämnd officer finge uppbära ekiperingshjälpen omedelbart vid utnämningen eller först någon tid senare. Vidare har lönenämnden i utlåtande den 19 oktober 1933 förklarat sig anse, att vissa skäl tala för att underofficerare och officerare böra likställas i förevarande avseende.

Ehuru de underofficerare, varom här är fråga, åtnjuta den lön och de förmåner, som följa med manskapsbeställningen, torde det dock utan motivering framgå, att de i och med sin utnämning till underofficerare måste skaffa sig den särskilda uniforms- och övriga utrustning, som erfordras för en underofficer, och som icke ingår i manskapsutrustningen. Hit hör sålunda viss beväpning, föreskrivna paradpersedlar, en bättre mundering samt kapp och huvudbonad samt för underofficerare tillhörande marinen sådana persedlar, som icke ingå i för manskapet fastställd utrustning men äro anbefallda för underofficerspersonal.

Det kan även framhållas, att den till underofficer i reserven utnämnde bekommer ekiperingshjälpen omedelbart vid sin första utnämning. Det torde ej finnas skäl att ställa den på aktiv stat stående efter den i reserven utnämnde.

Såsom försvarsväsendets lönenämnd anfört och i sitt utlåtande av den 19 oktober 1933 närmare motiverat synes det ur statens synpunkt betydelselöst, om en nyutnämnd underofficer får uppbära ekiperingshjälpen omedelbart vid utnämningen eller först någon tid senare. Någon anslagsökning är härav ej betingad.

På grund av det sålunda anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att den jämlikt riksdagens skrivelse nr 55/1927 beviljade ekiperingshjälpen till officerare och underofficerare med vederlikar, som äro skyldiga att i tjänsten bära uniform, må utgå även vid den första anställning såsom sådan, vilken icke omedelbart är förenad med utnämning till beställning på stat.

Stockholm den 23 januari 1934.

Carl Björling.

Nils Holmström.